

ere stillede af det hele Udvalg, og det er jo de allerfleste. Derimod skal jeg gjøre nogle Bemærkninger om min Stilling til de Vdringsforslag, som ikke ere stillede af det hele Udvalg. Der er for det Første et Vdringsforslag, der er stillet af Flertallet, af 4 Medlemmer af Udvalget, til § 58, og som gaar ud paa, at det andet Stykke af denne Paragraf skal bortfalde. § 58 er den Paragraf, som foreskriver, at der skal indføres Vandlaaje paa Vastene, og det, som det nævnte Forslag gaar ud paa at forandre i Paragrafen, er Bestemmelsen om, at der to Aar efter, at denne Lov er traadt i Kraft, skal være anbragt Vandlaase for alle Vaste, altsaa, med andre Ord den Bestemmelse i Paragrafen, som giver Forskriften om Vandlaafene tilbagevirkende Kraft, og gjør den anvendelig paa alle nu bestaaende Bygninger. Naar jeg i den Henseende tiltraaer at blive staaende ved Lovforslaget, er det navnlig af Hensyn til Sundhedskollegiets Udtalelse om dette Spørgsmaal. Allerede under Sagens Behandling paa et tidligere Trin var der jo Tvivl om dette Spørgsmaal, og navnlig maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn har udtalt sig for denne Bestemmelse om Vandlaafes Anbringelse ogsaa i de nuværende Bygninger. Jeg antager, at den Omstændighed, at Borgerrepræsentationen har foreslaaet det og stemt derfor, kan tjene som Bevis for, at det ikke kan være nogen saa overordentlig stor Byrde for Grundeierne i Kjøbenhavn, idet Borgerrepræsentationen dog aabenbart er den Myndighed, hvem det ligger nærmest at varetage det Hensyn, som jeg her nævne. Sundhedskollegiet, som blev hørt over den hele Sag, da den øvrige forberedende Forhandling var endt, har stærkt tilraadet at fastholde denne Bestemmelse og ment, at „det var af megen Vigtighed i sanitær Henseende, at de Rulber til Luftfordærvelse i Boligerne, som nu i saa stort et Maal skyldes de nuværende paa mange Steder daarlige Kjøkkenvaste og Kjøkkenvender, saa hurtig som mulig bortskrives“. Ligeoverfor denne Udtalelse af Sundhedskollegiet forekommer det mig, at jeg ikke har kunnet paatage mig Ansvaret for at opgive at fastholde denne Bestemmelse. Jeg veed vel, at den Grindring, man navnlig kan gjøre derimod, er den, at denne Foranstaltning vil paaføre endel Grundeiere, navnlig dem, der eie Huse, som beboes af mange smaa Familier, og hvor der altsaa er mange Vaste, en ikke ringe Udgift, men det forekommer mig, at dette Hensyn ikke kan komme i Betragtning ligeoverfor det sanitære Krav. Da der leenes dem en Tid af 2 Aar til at iværksætte Foranstaltningen, og da det er en Foranstaltning, som kun skal iværksettes engang for alle, og naar den er foretaget, saa er tilstede som en varig Forbedring ved Leilighederne i Husene, forekommer det mig ikke, at det kan være

en Udgift, som burde komme i Betragtning ligeoverfor de Fordele, der i sanitær Henseende kunde vindes ved Foranstaltningen. Jeg maa derfor anbefale, at man i dette Punkt bliver staaende ved Lovforslaget. — Svad angaar de Vdringsforslag, som ere stillede enten af et enkelt Medlem i Udvalget eller af et Medlem udenfor Udvalget, skal jeg først bemærke med Hensyn til Vdringsforslaget under Nr. 4 udenfor Betænkningen af det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Blom), at jeg, ligesom den ærede Ordfører for Udvalget, finder, at det er hensigtsmæssigt, og jeg kan derfor anbefale dets Vedtagelse. — Vdringsforslaget under Nr. 20 i Betænkningen, som er stillet af et enkelt Medlem i Udvalget, og som foreskriver, at Binduernes samlede Flademaal skal være mindst 1 Kvadratalen for hver 65 Kubitalen, som Nummet indeholder, betragter jeg som imødegaaet saaledes af den ærede Ordfører for Udvalget, at jeg i det Hele taget kan slutte mig til det, han bemærkede. Jeg tror med ham, at det er umuligt at give en saadan Regel, som vilde være hensigtsmæssig i alle Tilfælde, idet jeg nemlig tror, at han har Ret deri, at det ikke alene kommer an paa Binduernes Størrelse, men at det ogsaa kommer an paa de øvrige Forhold, der ere tilstede, navnlig paa, om Binduet vender ud til en aaben Plads, hvor der er tilstrækkelig Lys og Luft, eller om det vender ind til en snever Gaard; det tror jeg er et Moment, der har mere at betyde i de fleste Tilfælde, end om Binduet er lidt større eller mindre. Og dernæst tror jeg, at den ærede Ordfører har Ret i den Bemærkning, at man ved Fordringer af den Natur kun i Praxis vil opnaa, at der ikke bliver anbragt Raskelovne i disse mindre Rum, hvad der vistnok ikke kan være til Fordeel og Behagelighed for Beboerne af disse Rum, som Bestemmelsen skulde sigte til at værges for. Det forekommer mig derfor, at det vilde være rigtigt i den Henseende at følge Udvalgets Flertal. — Svad angaar Vdringsforslaget Nr. 7 udenfor Betænkningen og Vdringsforslag Nr. 26 i Betænkningen, som begge referere sig til § 50, da kan jeg ogsaa i alt Væsentligt henholde mig til, hvad Udvalgets ærede Ordfører udtalte. Det forekommer mig, at det ogsaa der vil være rettest at blive ved den Redaktion af Paragrafen, som er foreslaaet af Udvalget under Nr. 27. — Svad særlig Vdringsforslaget udenfor Betænkningen angaar om at forandre Tallet 8 til 12, da skal jeg dertil bemærke, at jeg jo ganske vist ikke har nogen saa særlig Indsigt i disse Spørgsmaal, at jeg kan have nogen bestemt Mening om, hvilket af disse to Tal der er det retteste, men jeg tror dog, at man maa betænke, at man ikke saaledes kan gaa ud fra det, der af Forslagsstilleren igaar blev fremhævet som den vigtigste Grund, der talte for hans Vdringsforslag, at nogle af de Raskelovne, som udmunde i en Skofsten, ikke blive benyttede. Han udtalte, at naar det hele Antal